

Erica Jong (69) ble drapstruet da hun bokdebuterte på 70-tallet.
Nå er hun igjen klar for å snakke om det vi alle bryr oss om: Kvinner.

Forever Jong

«Kvinner er fortsatt redd for å fly. Det betyr å være redd for å være seg selv, å snakke om temaer de tror på, å utnytte seg selv til det fulle.»

Erica Jong

Født i New York i 1942.

Jedisk-amerikansk forfatter og feminist. Gjennombruddet kom med den semibiografiske romanen «Jeg tar ikke fly», på norsk i 1973.

Begrepet «det knappelasse knullet» (the zipless fuck) fra boka, ble en del av populærkulturen som en betegnelse på sex mellom to som ikke kjenner hverandre, ren nyttelse uten skam og skyld.

Har vært gift fire ganger, og har datteren Molly som også er forfatter.

Har skrevet en rekke romancer, diktsamlinger og fagbøker.

- Når du er ung, førstår du ikke at frihet verken kommer fra bunnen av flaske eller fra ei seng, sier den amerikanske forfatteren Erica Jong (69).
Dette var ikke tankeledt et glass kald myntete, og har et overbærende blikk der hun sitter på en av New Yorks mange restauranter. Men prippen er hun ikke. Hun debuterte med en av historiens første svarte erotiske ledede romaner, skrevet med «menshånd» isteden for «cadé», og med en kvinnelig hovedfigur som dromte om å sykle alle hull på sin reise gjennom Europa. Boka «Jeg tar ikke fly» skal nå relanseres i Norge, nesten 40 år etter at den ble skrevet. Det sies at hun frigjorde en hel generasjon kvinner i 1973.

- Kvinner er fortsatt redd for å fly. Det betyr å være redd for å være seg selv, å snakke om temaer de tror på, å utnytte seg selv til fulle. Til å bli den de burde være. Mange ser på hovedpersonen Isadoras konflikt - rundt spørsmålene om en kvinne burde gifte seg, om hun må få barn og om hun samtidig kan oppfylle drømmen om å bli forsørker, skuespiller eller forfatter - som egen konflikt.

Hun tar en grådig slurk av teen, ruller den rundt i munnen.

- Da jeg var 30-åring adopterte jeg alle loshundene jeg kunne finne i Connecticut. Da så jeg til meg selv: «Erica, du bor få deg en barn». Jeg ville ikke ha barn, jeg beundret sterke kvinner som Emily Dickinson og Virginia Woolf - ingen av dem hadde barn, hvorfor skulle da jeg?

Hun fikk Molly, hennes eneste datter, i 1978.

- Nå skjønner jeg, og jeg skulle ønske jeg visste det tidligere: Barn minner oss på hvordan det er å være menneske. De drar oss inn i voksnes rekker mens vi hyler og skraker.

Jong skriver i «Jeg tar ikke fly» om kvinner som, uansett hvor smarte de er, venter på et skreddersydd kjærestes skal komme trampende inn på stueoppet, om jenter som ikke tar å være hele seg selv, men venter på å bli halvdelen av et par. Nå, mange av oss minner, velver hun ikke flagget like voldsmot.

Mennesker liker ikke å være ensomme, og alle har et ønske om å finne en kjærestes, et forståelses, et ekteskapelig ting, det sent om forferdelig er at kvinner må gi slipp på sine ambisjoner for å ha glede av denne myke sikkerheten. Fortsett!

Jong har et jokerkint smil og en majestetisk aura av ebeen there, done that». Hun er kalt den løviner en stemme på soverommet, som selv like etter løsslippet hippiepupper og eimen av Woodstock, til mangens forferdelige freidig skrev om å ta pikken i egne hender.

Hun ble truet på livet, mottok brev fra menn som ønsket å få tilselend skitne trusler, fotograferte satt i buskene. Men feministens største motstander var faktisk kvinner. Noen av dem mener boka egentlig handler om en kvinne som aldri blir fornøyd - og om utroskap?

- Handlet Isadoras historie om å si ja til å nytte sex, eller ja til å begå utroskap?

- Den handlet om ambivalansen overfor nytelse og redsel. Romaner blir ofte misfortolket. Boka beskjer ikke: «Alle sammen, kom igjen og pul!» Jeg prøver heller å vise virkeligheten slik jeg opplever den på en så humoristisk og ærlig måte som mulig, selv om noen vil krangle med meg. Men jeg er ingen ekspert, jeg gir ingen tips. En roman er ikke en guidebok.

Hun veiver med solvgaffelen.

- Men mange menn forteller meg at de først skjønte kvinne etter å ha lest boka.

- De forteller at når de ser den på en kvinnens nattbord, vet han at det blir en på ham den kvelden?

- Ha-ha. Det stemmer, men alt handler om å ha fantastisk sex, ikke mye sex. Fordig med den salen. Det handler om økte intimitet, og det er vanskelig å finne.

- Det kan være vanskligere nå for tida enn på 70-tallet?

- Ja, det tror jeg, fordi menn merker den muren jenter i dag omgir seg med. Vi vil ikke bli såret. Jeg ser det i mange av venninene mine til min 32 år gamle datter. De vil ikke åpne opp, men samtidig vil de gifte seg.

- Det er min historie. Samtidig ikke. Fordi livet ikke har ett plott, ikke én form, overdroeg jeg - fordi jeg vil si nesten alt for å fortelle en god historie.

Da Erica var ung reiste gjennom Europa, hadde hun ett rád i sekken. Det var fra pappa, og det lod: Aldri drakk grappa med en italiener. Hva gjorde hun? Drakk 1000 grappa med 1000 italienerne. Hva hun så etter i glasset?

- Kjærlighet, eventyr, frihet.

En av Isadoras fantasier handler om en ung, vakker enke på 30-tallet. Omrent slik går det: Med et gulkorsk bankende som en pendel mot ett fuktig bryst til et annet, lar hun den fremmede mannen på nabosetet forsiktig la hånden glij under låret sitt, mens hun ser ut på et landskap som farer forbi som om Gud skaper naturen der og da.

- Jeg har skapt en verden ut fra ting jeg har drømt eller fantasert om. Jeg husker ikke lengre hva jeg selv opplevde!

Selv om hun har tre barnebarn, reiser til India og drikker vin med sine gode forlovede og ektemannen, og hun føler seg forstyrret av det, er det fortsatt mye hun vil oppnå karrieremessig. Erica Jong vil skrive en roman som satt i den franske revolusjon, med en maleriene i hovedrollen. Hun vil skrive boker om ikke finnes enna, for kvinner.

- Jeg er interessert i dem som conseil og intellektuelle vesenter, og i å bringe disse til elementene sammen. Mange mener ikke dette tilstrekks til å skape en god roman.

Mennesker liker ikke å være ensomme, og alle har et ønske om å finne en kjærestes, et forståelses, et ekteskapelig ting, det sent om forferdelig er at kvinner må gi slipp på sine ambisjoner for å ha glede av denne myke sikkerheten. Fortsett!

Jong har et jokerkint smil og en majestetisk aura av ebeen there, done that». Hun er kalt den løviner en stemme på soverommet, som selv like etter løsslippet hippiepupper og eimen av Woodstock, til mangens forferdelige freidig skrev om å ta pikken i egne hender.

- Hva er greia?

- Hvor fantastiske kvinner er. Vi har empati, vi har gode hjerner. Vi er komfortable i en matriarkisk situasjon, vår første kjærlighet var vår mor, så det er lett for oss å elske en annen kvinne, platonisk eller seksuelt. Menn er vettskremt for dette. De er reddde for at vi ikke skal trenge dem lenger.

- Og de vet at vi kan ta over verden hvis vi vil?

- Ja.

- Er kvinner klare over dette?

- Ja.

- Så hvorfor gjør vi det ikke?

Jong ser ned i bordplata.

- Det vet jeg faktisk ikke. ●

magasinet@dagbladet.no

Ericas nøkkel: - Mange menn forteller meg at de først skjønte kvinner etter å ha lest boka, sier Erica Jong om «Jeg tar ikke fly», som nå relanseres i Norge.